

Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.363/2010/9. szám

A Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság a 2012. év február hó 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉST:

A vesztegetés büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 22.B.735/2008/16. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy a bűncselekmény helyes megnevezése 2 rb. folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette (Btk. 250.§ (1) (3) bekezdés utolsó fordulata).

Az elsőfokú ítélet bevezető részében tárgyalási napként tünteti fel 2010. február 25. és május 20. napját is.

A vádlott személyi igazolványának száma: A.

A jövőbeni bűnügyi költségre kötelezést mellőzi.

A másodfokú eljárásban felmerült 8420 (nyolcezer-négyszázhusz) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2010. szeptember 10. napján kihirdetett 22.B.735/2008/16. számú ítéletével a vádlottat 2 rb. folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés büntette miatt - halmazati büntetésül - 1 év - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönre ítélte.

120.000 Ft vagyonekbevétele megfizetésére is kötelezte.

Kötelezte a vádlottat a jövőben esetleg felmerülő bűnügyi költség megfizetésére is.

Az ítélet ellen a vádlott és védője felmentésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.862/2010. számú átiratában a fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

Azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. A tényállást a bizonyítékok mérlegelésével, hibáktól, hiányosságoktól mentesen állapította meg, és azt részletesen meg is indokolta. A felmentést célzó fellebbezések ezt a mérlegelő tevékenységet támadják, ami tényálláshoz kötöttség miatt nem vezethet eredményre.

A megállapított tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, és törvényesnek tartotta a cselekmény minősítését is, utalva arra, hogy a cselekmény megnevezése nem felel meg a Be.258.§.(1) bekezdés d/ pontjában írtaknak.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetést befolyásoló körülményeket hiánytalanul számba vette és azokat kellő súllyal értékelte. Ez alapján a kiszabott büntetés lényeges enyhítését nem látta indokoltnak.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az ügy nyilvános ülésen történő elbírálására tett javaslatot bejelentve, hogy azon nem kíván részt venni.

A védő a nyilvános ülésen bizonyítási indítványt terjesztett elő. Indítványozta tanú1 és tanú2 tanúk ismételt meghallgatását, mert ők annak ellenére tettek a vádlottra kedvező vallomást, hogy őket a rendőrség megfenyegette. Tudomásuk van arról, hogy a többiekkel is ez történt.

Tanú3 utasítására a közterület felügyelők nem intézkedhettek a temetőben. Erre tekintettel indítványozta a napi jelentések beszerzését is.

A másodfokú bíróság a bizonyítási indítványokat elutasította.

Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson a védő bizonyítási indítványának helyt adva tanúként meghallgatta tanú1-t és tanú2-t, és az általuk elmondottakat ítéletében értékelte is akként, hogy vallomásuk nem teszi kétségesse a többi tulajdonos terhelő vallomását, akiknek a tanúkénti kihallgatása a Be.85.§.(3) bekezdésében meghatározott törvényes figyelmeztetést követően megtörtént.

Ezért a másodfokú bíróság a két tanú ismételt meghallgatását szükségtelennek találta.

Ugyanígy szükségtelennek találta a napi jelentések beszerzését is

Az elsőfokon eljáró bíróság - helyt adva a bizonyítási indítványnak - megkereste a Fővárosi Közterület Felügyeletet, aki a 2010. április 30. napján kelt válaszában többek között arról tájékoztatta a bíróságot, hogy csak a 2005-ös napi jelentések állnak rendelkezésre.

A másodfokon előterjesztett, megismételt bizonyítási indítvány teljesítése azért is szükségtelen volt, mert az irányadó tényállás szerint a vádlott nem a szolgálati idejében követte el a terhére rótt cselekményeket, így a napi jelentések bizonyítékot nem szolgáltathatnak.

A védő a perbeszédében a felmentést célzó fellebbezését fenntartotta, utalva arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást csak a bizonyítékok értékelésének támadásával tudná cáfolni.

A vádlott felszólalásában a személyi körülményeivel kapcsolatban azt adta elő, hogy munkahelyéről az elsőfokú ítélet kihirdetését követően elbocsátották. Jelenleg munka-és jövedelem nélküli. A gépkocsiját időközben eladta. Havi 62.000 Ft OTP tartozása van. Vagyonőri- és fegyvervizsgát tett, de a folyamatban lévő büntetőeljárás miatt nem tud elhelyezkedni.

A cselekménnyel kapcsolatban ártatlanságát hangoztatta., a fellebbezését fenntartotta.

Arra hivatkozott, hogy ő kerület1-be volt beosztva, így nem lehetett kerület2-be. Ezt szerinte a tanú4 is tanúsította.

Kifogásolta, hogy az ügyészség őt 2002 évtől vádolta, de az összes virágáros már 1997. óta ismerte, nem pedig 5 éve.

A tanú2-t és a tanú1-t a rendőrök megfenyegették, amit neki is elmondtak. Ennek ellenére ők mellette tanúskodtak. A tanú1 a testvérétől - tanú5 - tudta, hogy őket is megfenyegették.

Ellentmondásosnak tartotta tanú6 és tanú7 tanúk vallomásait.

Arra is hivatkozott, hogy tanú8 korábban törvénytelen utasítást adott, amit ő jelentett tanú9 igazgatónak, aki tanú8-t be is rendelte. Emiatt őt a tanú8 le akarta minősíteni, és ő volt az, aki tanú10 négyszer is kiküldte a temetőbe azzal, hogy addig büntetik őket, amíg alá nem írják a terhelő jegyzőkönyvet.

A fellebbezések nem alaposak.

A vádlotti és védői fellebbezések folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be.348.§.(1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával járt el. A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat a bíróság feltárta, azokat egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte, tényből tényre is helyesen következtetett.

Nemcsak az ügyészség által felkínált bizonyítást folytatta le, de részben helyt adott a vádlott és védő bizonyítási indítványának is, és további tanúmeghallgatásokat foganatosított, okirati bizonyítékokat szerzett be.

Törvényesen utasította el a további bizonyítási indítványokat, és ennek indokait az ítélet 6. oldal 7. bekezdésében ki is fejtette a Be.260.§.(1) bekezdés utolsó mondatának, illetve a Be.258.§.(3) bekezdés f/ pontjában foglaltaknak megfelelően. A bizonyítási indítványok elutasításával a másodfokú bíróság is egyetértett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§.(2) bekezdésében felsorolt hibáktól, hiányosságoktól, az csak kisebb pontosításra szorul az iratok tartalma, illetve a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján az alábbiak szerint:

- Az ítélet 2. oldal 4. bekezdését a vádlotti nyilatkozat alapján azzal módosítja, hogy a vádlottat az elsőfokú ítélet kihirdetését követően elbocsátották, jelenleg munka-és jövedelem nélküli. Személygépkocsiját eladta. Havi 62.000 Ft OTP tartozása van.
- A 2. oldal 5. bekezdés első mondatát azzal pontosítja, hogy a vádlott 2006. július 1. napjától dolgozott a Közterület-felügyelői Csoportnál (nyom. ir. 183. oldal).

Az így pontosított tényállás már minden szempontból megalapozott, a vádlott tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság eleget tett az indokolási kötelezettségének is. Részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, illetve melyiket, milyen okból nem tartott elfogadhatónak.

Törvényesen járt el, amikor a tényállást a vádlott tagadásával szemben a tanú5, tanú6, tanú7 és tanú11 végig következetes, egymástól függetlenül is azonosan valló tanúk nyilatkozataira alapította.

A fenti tanúk határozottan állították, hogy a vádlottnak, mint közterület-felügyelőnek 2002-től 2006-ig alkalmanként azért adtak 2-3.000 Ft-ot, virágföldet, virágcsokrot, hogy az engedélyezett mértéket meghaladó területfoglalásuk miatt ne szabjanak ki a két üzlettel szemben bírságot a közterület-felügyelők.

A bizonyítékok értékelése körében helyesen állapította meg, hogy a vádlott civil ruhában volt, amikor átvette a jogtalan előnyt.

A tanúk a terhelő nyilatkozataikat a szembesítés során is fenntartották, nyomozati szakban pedig a vádlottat fényképtablóról kiválasztották.

E tanúk vonatkozásában az eljárás során nem merült fel adat arra, hogy a vádlott terhére elfogultak lennének, szavahihetőségük nem kérdőjeleződött meg, így vallomásuk bizonyítékként értékelhető volt.

Az elsőfokú eljárás során meghallgatott további tanúk - így az elsőfokú ítéletben nem értékelt tanú¹², tanú¹³ és tanú¹⁰ nyilatkozatai is - vagy nem a vádbeli időszakra vonatkoztak, vagy a közterület-felügyelők általános eljárásával kapcsolatban tartalmaztak információt.

Nem támasztotta alá a vádlotti védekezést a tanú⁴ nyilatkozata sem, mert a ténytanúk vallomásai alapján a vádlott az első alkalmakat leszámítva, nem szolgálati egyenruhában, hanem civil ruhában és egyedül jelent meg az üzletekben. Ezekben az esetben is úgy ismerték őt, mint közterület-felügyelőt.

A rendelkezésre álló és értékelt bizonyítékok alapján a vádlott által elkövetett bűncselekményeket a másodfokú bíróság is kétséget kizáróan bizonyítottanak látta.

A felmentést célzó védelmi fellebbezések az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét támadják, a vádlotti védekezés elfogadtatását célozzák, ami viszont megalapozott tényállás mellett a másodfokú eljárásban nem vezethet eredményre. Ekként pedig a vádlott felmentésére nem kerülhetett sor.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmény minősítése is, bár annak megnevezése nem felel meg a Be.258.§.(2) bekezdés d/ pontjában írtaknak, így azt korrigálni kellett.

A bűncselekmények helyes megnevezése 2 rb. folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette, a pontos minősítés pedig Btk.250.§.(1)(3) bekezdés utolsó fordulata.

A kötelességszegés - egyetértve az elsőfokú bíróság álláspontjával - a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján valóban nem volt megállapítható.

A jogi minősítés kapcsán adott elsőbírói indokolást mindenben osztotta a másodfokú bíróság is.

A büntetés kiszabása során értékelhető körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomó részében helyesen sorolta fel.

További súlyosító körülményként kell értékelni a kitartó szándékkal történt elkövetést, hiszen a vádlott a cselekményt 5 éven keresztül folytatta.

Mellőzni kell a súlyosító körülmények közül a bűnhalmazatra utalást, mert a büntetés kiszabása során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK. vélemény III/6. pontja szerint csak a kettőnél több bűncselekmény halmazata értékelhető súlyosító körülményként.

Az így kiegészített bűnösségi körülmények alapján is egyetértett a másodfokú bíróság a Btk. 87.§.(2) bekezdés c/ pontjában foglalt enyhítő szakasz alkalmazásával.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott, próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés megfelelően szolgálja a büntetési célokat, arányban áll az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, a vádlott alanyi bűnösségének fokával.

A büntetés enyhítésére sem látott törvényes alapot a másodfokú bíróság.

Törvényesen került sor a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítására, de elmaradt ezzel kapcsolatban a Btk.43.§.a/ pontjának felhívása.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a vádlottal szemben a Btk.77/B.(1) bekezdés a/ pontja alapján vagyonekobzást alkalmazott a megszerzett vagyoni előny összege erejéig, ez ugyanis a törvényi rendelkezés értelmében kötelező.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet bevezető része nem tartalmazza valamennyi tárgyalási napot, ezért ezek feltüntetését is pótolni kellett.

A vádlott személyi igazolványának száma az ítélet rendelkező részében nem került feltüntetésre.

A Be.258.§.(2) bekezdés b/ pontja értelmében az ítélet rendelkező része tartalmazza a vádlott nevét és személyi adatait is.

A személyi adatok körét a Be.117.§.(1) bekezdése rögzíti, melyek között szerepel a személyazonosító okmány száma is, így ezt pótlólag a másodfokú bíróságnak fel kellett tüntetni.

Az elsőfokú bíróság a jövőben felmerülő bűnügyi költség megfizetésére kötelezésről rendelkezett, ami idő előtti és szükségtelen, ezért azt a másodfokú bíróság mellőzte.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság 22.B.735/2008/16. számú ítéletét a rendelkező részben írt pontosításokkal a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A védelmi fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére a másodfokú bíróság a Be.381.§.(1) bekezdése, és a Be.338.§.(1) bekezdése értelmében a vádlottat kötelezte.

Budapest, 2012. év február hó 10. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

dr. Magócsi István sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 22.B.735/2008/16. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.363/2010/9. számú végzése folytán 2012. év február hó 10. napján jogerőre emelkedett és a kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2012. év február hó 10. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő